

POSTANOWIENIE

28 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 28 stycznia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku R.W.
z udziałem K.C., F.P. i A.J.
o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku,
na skutek skargi kasacyjnej K.C.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim
z 28 września 2023 r., II Ca 35/23,

**1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i przyznaje adwokatowi P.D. od Skarbu Państwa - Sądu
Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim 360 (trzysta
sześćdziesiąt) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług
z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
uczestniczce K.C. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym;**

**2. ustala, że wnioskodawczyni i uczestnicy ponoszą koszty
postępowania kasacyjnego we własnym zakresie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o третią i czwartą z wymienionych przesłanek.

Przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi. W wypadku, gdy strona skarżąca twierdzi, że jej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie. Powinna w związku z tym wykazać kwalifikowaną postać naruszenia prawa materialnego i procesowego, polegającą na jego oczywistości *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia.

Skarżącą nie przedstawiła stosownego wyodrębnionego wywodu prawnego, którym wykazałaby te przesłanki. Lakonicznie jedynie stwierdziła, że przyczyny kasacyjne uzasadnia oddaleniem jej wniosków dowodowych.

Rolą Sądu Najwyższego nie jest domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. postanowienia SN z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08 i z 14 grudnia 2004 r., II CZ 142/04 - nie publ.).

Należy zauważyć, że oddalenie wniosków dowodowych nie jest pozbawieniem strony możliwości obrony swych praw i nie uzasadnia zarzutu nieważności postępowania i to niezależnie od tego, czy oddalenie wniosków dowodowych nastąpiło na skutek uznania, że nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, czy w wyniku naruszenia przepisów postępowania normujących zasady przeprowadzania postępowania dowodowego (zob. postanowienie SN z dnia 29 sierpnia 2025 r., I CSK 2636/24, nie publ. oraz orzecznictwo powołanym w jego uzasadnieniu).

Nie można więc uznać, że we wskazany przez skarżącą sposób doszło do rażącego naruszenia prawa,

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Grzegorz Misiurek

(M.M.)

[SOP]